

WILLIAM.

Beste Maleen, kinderen, kleinkinderen, familie en vrienden.

Ik ben Jan Ottens en ik spreek namens een groepje vrienden radioamateurs dat elke zondagmorgen elkaar treft en trof via de radio. William was daar regelmatig bij aanwezig en nam deel aan onze discussies.

De laatste maanden was het eerste onderwerp steeds de gezondheid van William. We leefden sterk mee en het was voor ons allen een triest moment toen we hoorden dat aan zijn leven een eind was gekomen.

Wij allen kennen William al heel lang en persoonlijk ken ik hem al uit de jaren 70 van de vorige eeuw.

Dat kwam ook een beetje door zijn vader waar ik regelmatig radioverbindingen mee maakte via radiosatellieten. Dat had ook William zijn belangstelling en het was vaak weer een onderwerp van een radiogesprek tussen ons beide. We kunnen stellen dat in William zijn eerste pap al heel wat radiobacillen zaten

William was een man die sympathie uitstraalde. Ik denk dat het kwam door de manier waarop hij mensen benaderde.

Hij was ook kritisch, want als je iets vertelde waar hij het niet mee eens was kreeg je direct commentaar.

Hij had een grote belangstelling voor de radiotechniek hoewel dat niet zijn beroep was. Dat kwam door zijn nieuwsgierigheid om alles te onderzoeken. Hij wilde altijd weten hoe alles werkte en dat bracht hem veel ervaring, die hij later ook weer deelde met anderen.

Hij wist heel veel van elektronica en moeilijke schakelingen bouwen en uitproberen was voor hem een uitdaging. Hij bleef net zo lang er aan werken tot hij er een radioverbinding mee kon maken.

Zijn grootste belangstelling ging uit naar de heel korte golfjes met hoge frequenties. Dat is moeilijk te begrijpen voor de meeste mensen die hier zitten, maar als jullie straks je telefoon gebruiken, denk er dan eens aan dat die werkt met de radiogolven waar William toen, in de jaren 70 van de vorige eeuw, al mee bezig was.

In die tijd hadden wij bijna elke avond een radioverbinding op die korte golfjes. We genoten allebei als het weer lukte om die moeilijke verbinding over een grote afstand tot stand te brengen met onze zelfgebouwde apparatuur en antennes. William deed dat ook met Engelse amateurs waar hij een goede band mee had.

William was altijd bereid om anderen te helpen met zijn ervaring en kennis en dat ook in daden omzette. Zo kreeg ik ooit van hem een heel speciaal radio onderdeel waardoor ik in staat was een wereldrecord radioverbinding te maken via de maan. En ik weet van veel andere radiovrienden dat hij dat, waar mogelijk voor iedereen deed. Hij genoot er van als je dan enthousiast vertelde dat je dankzij hem weer een leuk resultaat geboekt had.

Een aantal jaren geleden deed de digitale techniek ook zijn intrede bij de radioamateurs en William was een van de eerste die zich actief daarmee bezig ging houden. Samen met een groepje andere mensen begon hij een project om een digitale zender te ontwikkelen en te bouwen en ik durf te stellen dat hij daarbij de stimulator was. Mede door zijn inspanningen werd het een succes.

William leidde ook elke morgen een radionetje van een aantal radioamateurs. Gerrit Jan heeft er voor mij al aandacht aan geschonken. Hij was er altijd en ik vroeg mij wel eens af of hij dan al ontbeten had. Misschien dat Maleen dan de boterhammen achter hem aan droeg ? Of heb ik het mis.

William was een soort baken waar je altijd op kon vertrouwen. Hij was een vriend van veel radioamateurs en we zullen hem allemaal missen.

William is nu "Silent Key". Een uitdrukking die we gebruiken bij radioverbindingen met Morse telegrafie. Het stamt uit de eerste tijd van radio en het betekent dat zijn seinsleutel nu tot stilstand is gekomen. We zullen zijn radio roepnaam PA0WFO niet meer horen. De dah de dah dut. (Seinen met sleutel)